گزارش خبر
NEWSREPORT
کد خبر: ۴۵۴۲۷۲
سه شنبه ۲۵ آبان ۱۴۰۰ ۲۰:۵۵

اگر رئیسی «مرگ يك‌بار، شيون يك‌بار» را بپذيرد...

رييس‌جمهور در ۱۰۰روزگي دولتش در برابر يك تصميم سخت ديگر قرار گرفته است: حذف ارز ۴۲۰۰ تومانی و پذيرفتن ارز تك‌نرخي. اكثريت بزرگي از اقتصاددانان با آن موافقند. چه طرفداران اقتصاد بازار و چه اقتصاديون نهادگرا.

به گزارش خبرنگاران جامعه گزارش خبر، محمد مهاجري نوشت: گروه اول از روز نخست هم با ارز چندنرخي به خصوص از نوع ۴۲۰۰ توماني‌اش مخالف بوده‌اند و گروه دوم كه بنا به ملاحظه فساد و سودجويي با آن سر ستيز دارند. تك و توك اقتصاددان‌هايي هم هستند كه حذف ارز ۴۲۰۰ توماني را به معناي انفجار تورم مي‌دانند و از پيامدهاي اقتصادي‌اش بيمناكند. برخي سياسيون هم نگراني‌هاي ديگري دارند.
گويا رييس‌جمهور استدلال كساني را كه بر حذف دلار ۴۲۰۰ توماني راي داده‌اند، پسنديده و همان را در لايحه‌اي به مجلس فرستاده است. مجلس شوراي اسلامي پريروز نه به دوفوريتش راي داد، نه به يك فوريتش. پيام اين راي مشخص بود: بازگرداندن توپ حذف دلار۴ت۲۰۰ومانی به زمين دولت. رييسي پيش از اين مي‌توانست قضيه را در نشست سران سه قوه تمام كند و كارش به منت مجلس نرسد اما چنين نكرد. اينكه نگران بود سران قوا هم حاضر به همراهي نشوند يا دليل ديگري داشت در درجه دوم اهميت قرار دارد. درجه اول اهميت اين است كه رييسي از هزينه عواقب حذف ارز ترجيحي شديدا نگران است و نمي‌خواهد به تنهايي هزينه‌اش را بپردازد. روحاني با همه انتقادهايي كه در مديريت افزايش قيمت بنزين به او وارد است، يك تصميم سخت گرفت.
اگر او قيمت بنزين را ليتري ۲۰۰۰تومان افزايش نداده بود، الان دولت رييسي بايد روزانه ۲۰۰ ميليارد تومان (۱۰۰ميليون ليتر مصرف روزانه ضرب در ۲۰۰۰تومان افزايش قيمت هرليتر) بيشتر سوبسيد مي‌داد و اين يعني بار سنگين هزينه ۶۰۰۰ميليارد توماني در ماه. حذف ارز ۴۲۰۰تومانی قطعا آثار اقتصادي‌اش از افزايش قيمت بنزين توسط روحاني بالاتر است و به نظر مي‌رسد به همين دليل رييسي نمي‌خواهد بي‌گدار به آب بزند و شاهد تورم افسارگسيخته‌اي باشد كه بر دهك‌هاي پايين جامعه تحميل مي‌شود.
به علاوه رييس‌جمهور مي‌داند ناهماهنگي تيم اقتصادي دولتش (همان‌گونه كه در دولت قبل هم زحمت‌آفرين بود) پاشنه آشيل است. با اين همه رييسي اگر «مرگ يك‌بار، شيون يك‌بار» را بپذيرد و چنين تصميم بزرگي بگيرد، متهورترين رييس دولت بعد از انقلاب خواهد بود و اين اقدام را در كارنامه‌اش ثبت خواهد كرد. همراه بودن مجلس و نهادهاي حاكميتي با رييسي حتما به او قوت قلب خواهد داد كه در مواجهه با اين ريسك بزرگ كم نياورد، اما نقش مشاوراني كه ممكن است هر لحظه نقاشي پوپوليسم را در برابر ديدگان او بگيرند و به رياست دولت چهاردهم هم اميدوارش كنند، مي‌تواند پوست خربزه‌اي براي لغزيدن و شبيه شدن به روساي دولت‌هاي قبلي باشد.